

Sidar Dersim: Türkiye Çeteleriyle bu kez Kafkasya macerasında

Posted on 05/10/2020

İşgal planları, Doğu Akdeniz’de ve Libya’da büyük oranda çöken, kendisine karşı oluşturulan ittifakla tümüyle yalnızlığa itilen, Suriye’de işgal ettiği alanlarda ise insanlığa karşı işlediği suçlar Birleşmiş Milletler (BM) tarafından belgelerle ispat edilen AKP-MHP-Ergenekon yönetimindeki Türk devleti, şimdi de çoktandır kaşındığı Kafkasya’da Ermenistan-Azerbaycan savaşının fitilini ateşledi.

Bir nevi “Bu köyde olmadı, çadırı diğer köyde açayım” tarzında iflah olmaz, işgalci ve saldırgan politika, hem Kürdistan Özgürlük Mücadelesi’nin direniş setine, hem de uluslararası alanda kendisine karşı oluşan ittifaklara çarptı. Bu politika, Kürtler arasında, Arap dünyasında ve uluslararası güçler nezdinde büyük oranda deşifre oldu, sıfırı tüketme aşamasına gelip dayandı.

Yeni Osmanlılık hayalleriyle Kürtlerin ve Arapların topraklarını işgal eden Türk devleti hem içte hem de dışta yaşadığı darboğazı aşmak ve kendini yaşatmak için bulunduğu coğrafyayı dinamitlemekten geri durmuyor. Başlatılan Azerbaycan-Ermenistan çatışmasında da Türkiye’nin bölge için çok büyük tehlike olduğu tümüyle ortaya çıktı.

Daha birkaç hafta öncesinde Yunanistan ile Doğu Akdeniz ve Ege’de çatışma noktasına gelen Türk devleti, Fransa, Mısır, İsrail, ABD, AB gibi güçlerin açık bir şekilde Yunanistan ve Kıbrıs Cumhuriyeti’nin yanında yer almasıyla diplomatik alanda çok büyük gedik aldı.

HALININ ALTI ÇÖZÜLMİYEN KRİZLERLE DOLU

Ermenistan-Azerbaycan çatışmasında Türk devletinin rolünü anlamak ve AKP-MHP faşist rejiminin içte ve dışta ne oranda sıkıştığını görebilmek için birkaç aydan beri gündeme gelen gelişmeler ve olaylara kısaca bir göz atmakta fayda var.

Türk faşizmi, Libya'da Müslüman Kardeşler kökenli Libya Mutabakat Hükümeti ve onun başkanı Fayez el Sarraj'ı bir sıçrama tahtası olarak kullanarak hem Afrika hem de Doğu Akdeniz'de söz sahibi olmak istedi. Özellikle Mısır, Birleşik Arap Emirlikleri (BAE) gibi ülkelerin devreye girmesiyle Türkiye'nin işgal planları büyük oranda alt üst oldu. Libya'da çatışan taraflar arasında ateşkesin ilan edilmesi ve yeni bir uzlaşma zeminin ortaya çıkmasıyla birlikte, Türkiye'nin bu ülkedeki işgal planı daha da darbe alacak gibi görünüyor. Zira siyasi bir çözüm isteyen taraflar, Türk devletinin devşirdiği çetelerin ülkeden çıkmasını şart olarak ileri sürüyor. Türk Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın tüm çabalarına rağmen Libya halkı ve uluslararası güçler, bu ülkenin zenginliklerini öyle kolay bir şekilde Türkiye'ye yedirmemeye kararlı görünüyor.

Öte yandan Doğu Akdeniz'de hidrokarbon arama faaliyetlerinde şimdiye kadar herhangi bir sonuç elde edemeyen Türkiye'nin işgal girişimi ve yasa dışı faaliyetlerine karşı Mısır, İsrail, Kıbrıs Cumhuriyeti, Yunanistan ve Fransa gibi devletler açık bir ittifaka gitti. Türkiye, bu devletlere dönük bir savaş şantajına girişse de hamlesi tutmadı. Yunanistan ve Kıbrıs Cumhuriyeti, AB, ABD ve Akdeniz ülkeleri tarafından tam destek gördü. ABD Dışişleri Bakanı Mike Pompeo'nun Yunanistan'a yaptığı ziyaret, Fransa ve Akdeniz ülkelerinin katıldığı konferanslar, Yunanistan ile yapılan askeri tatbikatların hepsi Türkiye'ye açık bir uyarıydı. Tüm bu açık uyarılardan sonra Doğu Akdeniz'de hidrokarbon arama çalışmaları yürüten Oruç Reis gemisi geri döndü. Erdoğan her ne kadar "Biz diplomasiye bir fırsat tanımak istedik" gibi beylik laflar etse de bunun, kuyruğu dik tutma gayreti olduğu gün gibi açık.

Türk devleti ve çetelerinin işgali altındaki İdlib'de de kriz çözülmüş değil. Rusya, Türkiye'yi çetelerini durdurması için kullanıyorsa da bölgede büyük oranda gerilim var. Zaman zaman rejim ve Rusya'nın çetelere dönük operasyonları olduğu gibi, Türkiye de büyük oranda bölgeyi silahlandırdı. Askeri üsler kurdu. Tüm bunlar da İdlib'de olası yeni bir savaşın habercisi.

Şimdi tarafların çok da dile getirmek istemediği, Türkiye'yi ilgilendiren uluslararası sorunlardan biri de S-400'ler konusu. Türkiye, Donald Trump yönetiminden gördüğü toleransı, önümüzdeki Kasım'da yapılacak seçimlerde Demokratların kazanmasıyla birlikte aynı şekilde görece mi? Demokratların kazanması durumunda Türkiye ertelenen bu krizle daha yakıcı bir şekilde karşı karşıya kalacak. Çeşitli yaptırımlarla karşı karşıya gelmesi, büyük bir olasılık olarak önümüzde duruyor.

S-400'ler gündeme geldiğinde, AKP-MHP-Ergenekon üçlüsünün "eksen değiştiririz" gibisinden meydan okumaların ise hiçbir kıymeti harbiyesinin olmadığı, Batı-NATO şemsiyesi olmadan kocaman bir hiç olduğunu geçen olay ve olgular, bize fazlasıyla gösterdi.

İÇTEN İÇE ÇÜRÜME

İşgal, talan ve gasp üzerine şekillenen dış politikanın duvara toslaması bir yana, içte de AKP-MHP-Ergenekon bloku, ekonomik ve siyasi çöküşle yönetememe durumunu yaşıyor.

Salgın sürecinde bile her akşam kamuoyuna sunulanlar, inandırıcılıktan uzak, uluslararası yetkili kurumların şüpheli gördüğü verilerden ibaret.

Neredeyse yüzyılların en önemli projesi olarak kamuoyuna sunduğu Kanal İstanbul projesi, İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme söylemleri ve buna bağlı tartışmalar en fazla bir hafta tartışıldıktan sonra gündemden düştü. Bunda rejimin muhtaç olduğu gündem değiştirme,

gerçek sorunları perdelemenin etkisi olduğu kadar, ileri sürdüğü tezlerin toplumda kabul görmemesinin de etkili olduğunu söyleyebiliriz.

Ya Ayasofya'nın yeniden fethi... Kiliseden bozma camisi sözümona 'ibadete' açılınca Türk egemenlerinin şimdiye kadar tehditlerinin tılsımı da bitti. İbadete açma ile hangi uluslararası denge bozuldu, hangi dış güçlerin oyunu boşa çıkarıldı?

Sahi, Akdeniz'de aranıp da Karadeniz'de bulunan doğalgaz tartışmaları neden şimdi tedavülden kalktı? Hani, bulunan bu gazla Türkiye 'oyun kurucu' olacaktı. Velhasıl, Erdoğan'ın verdiği gazdan müjde de diğerleri gibi tarihin çöp sepetinde yerini aldı.

AZERBAYCAN'IN VARLIKLARINDA GÖZÜ VAR

Türk devletinin başrolünü üstlendiği Kafkasya'daki Ermeni-Azeri çatışması da krizli ve içten içe çürüten bir sistemin, halkların, toplumun, kadının özgürlük taleplerini susturma, saptırma çabasıdır. Yine, dış politika ve içte ekonomi başta olmak üzere her alanda yaşadığı yönetememe durumunu, perdeleme hamlesidir.

Kafkasya'daki hamlesi, emperyal amaçları için Libya'da ve Doğu Akdeniz'de girişimde bulunup gasp edemediği doğalgaz ve petrolü, Azeri halkından bu sefer 'kardeşlik' adıyla alma girişimidir. Bunu yaparken de 20. yüzyılın başında büyük bir soykırıma uğrattığı Ermeni halkını, ırkçı kesimlere hedef gösteriyor ve başrolünü üstlendiği çatışmayı, iç politika malzemesi olarak kullanıyor.

YİNE YANLIŞ HESAP

ANHA, 23 Eylül'de yayınladığı bir haberde Türkiye'nin 22 Eylül'de Efrîn'den Azerbaycan'a

gönderdiği Sultan Murat Tugayı'na bağlı 50 çeteden 41'nin ismini yayınlamıştı. Bu buzdağının gözüken sadece bir bölümüydü. Türk devleti askerlerinin yanı sıra yüzlerce çeteyi daha önce Azerbaycan'a göndermişti. SOHR da çetelerin gönderildiğini teyit etti.

Arap ve Kürt halklarının topraklarında işgali sürdürme, Kürt halkına dönük linç kampanyaları ve Ermeni halkına dönük tarihi nefreti yeniden hortlatma, Türk iktidarının başvurduğu yöntem ama evdeki hesabın çarşıya uymaması durumuyla yüz yüze kalabilir. Savaşın iyice yaygınlaşması durumunda Rusya faktörü, uluslararası dengeler ve saldırılara karşı Ermeni halkının direnişi gibi faktörler, Türk faşizminin heveslerini kursağında bırakabilir.

Kaynak: anfturkce.net